

Præsident Putin har udtalt, at han anser den amerikanske beslutning for at være en fejltagelse, men samtidig erkendes det i Rusland, at et fremtidigt amerikansk missilforsvar ikke er rettet mod Rusland, og at landets missilbeholdning formentlig til enhver tid vil kunne gennemtrænge fremtidige missilforsvar i USA, sådan som jeg også antydede i den tale, som hr. Villy Søvndal refererede til.

Præsident Putin har derfor også klart sagt, at den amerikanske opsigelse af ABM-traktaten ikke udgør en trussel mod Ruslands sikkerhed, og dette er jo i sig selv et markant brud med den kolde krigs logik. Det er en realisering af USA's planer om et missilforsvar, der har nødvendiggjort frigørelsen fra ABM-traktatens begrænsninger. Disse planer tager som bekendt udgangspunkt i en vurdering af, at der i de senere år har kunnet konstateres en øget spredning af masseødelæggelsesvåben og missilteknologi. Flere og flere producere, flere og flere er leveringsdygtige, og at denne spredning involverer irrationelle statslige og, kan det frygtes, ikke-statslige aktører gør, at der er tale om et nyt og uforudsigeligt trusselbillede.

Regeringen er naturligvis grundlæggende enig i, at det nye trusselbillede må tages endog meget alvorligt. Regeringen ønsker derfor ikke at udelukke, at missilforsvar kan være et nødvendigt element for at imødegå truslen om spredning af masseødelæggelsesvåben og missilteknologi. Regeringen finder det også vigtigt at prioritere en styrket international våbenkontrol og ikkespredningsindsats, og hvor det er muligt at have en aktiv politisk dialog med de lande, hvorfra truslen udgår. Vi går også ind for, at man nedbringer mængden af atomare våben, og under Danmarks EU-formandskab agter regeringen således at arbejde for vedtagelse af en adfærdskodeks mod missilspredning og for en fortsat dialog med centrale lande om ikkespredning og nedrustning.

Kl. 10.10

I øjeblikket fører USA og Rusland forhandlinger om etablering af en ny strategisk ramme for international sikkerhed. Det er forhåbningen, og det fik jeg også bekræftet under min samtale med den russiske udenrigsminister Ivanov den 6. marts, at en aftale kan være klar til det næste topmøde mellem Bush og Putin i slutningen af maj 2002. Det er selvsagt ikke muligt på nuværende tidspunkt at udtale sig om indholdet af en sådan aftale. Det er dog vurderingen, at en ny aftale kan komme til at omfatte såvel reduktio-

ner af offensive nukleare arsenaler – det var også det Ivanov gav udtryk for – som en gensidig forståelse og et eventuelt fremtidigt samarbejde om missilforsvar. Efter alt at dømme vil en aftale også omfatte generelle tillidsskabende tiltag, der sikrer fornøden gennemsigtighed og forudsigelighed, også for omverdenen.

Regeringen tillægger selvsagt en sådan ny aftaleramme for international strategisk stabilitet stor betydning, for selvfølgelig mener vi nu, ligesom i fjor og i forfjor, at det er grundlæggende, at traktater er til for at blive overholdt. Men selvfølgelig kan traktater forældes og derfor også fornyes i takt med ændringer i den situation, hvorunder de er blevet til, og det er den proces, vi med forhåbninger ser frem til mellem USA og Rusland.

I den forbindelse er det værd at huske på, at USA og Rusland allerede i princippet er blevet enige om inden for de næste 10 år at foretage nedskæringer i antallet af strategiske sprænghoveder til et niveau på ca. 1.500-2.200. Det nøjagtige antal diskuteres, men dette niveau er under alle omstændigheder lavere, end det var forudsat i den nu strandede START II-aftale. Den præcise aftaleform vedrørende disse nedskæringer kender vi naturligvis ikke, da de først skal drøftes i maj, men regeringen har dog tiltro til, at USA og Rusland vil sikre, at en aftale har den nødvendige gennemsigtighed og indeholder troværdige verifikationsmekanismer. Ellers vil den jo stort set heller ikke kunne blive indgået.

Med det nuværende uforudsigelige trusselbillede er international strategisk stabilitet ikke længere et spørgsmål om at bevare ligevægten mellem to supermagter, men noget langt mere komplekst. Imødegåelse af de trusler, vi står over for i dag, kræver en global tilgang, og regeringen finder det derfor vigtigt, at USA ud over dialogen med Rusland fortsætter med at konsultere både sine allierede og ikke mindst Kina, som jeg også nævnte i talen i fjor om international strategisk stabilitet.

Det er klart, at regeringen fremover vil anske de amerikanske planer om missilforsvar i sammenhæng med forhandlingerne om en ny ramme for international strategisk stabilitet, og regeringen vil naturligvis også fortsat løbende rådføre sig med Folketinget og Det Udenrigspolitiske Nævn i disse spørgsmål.

Med relation til Grønland står regeringen med tilsagnet om løbende og tæt inddragelse af de grønlandske hjemmestyremyndigheder, hvis Thuleradaren skulle indgå i nogle nye planer,